

PIERRE FRANCKH

*de wet der
resonantie*

Hoe je
met je hart
je leven
kunt sturen.

Palaysia

Dit is een hoofdstuk uit het boek “De wet der resonantie” van Pierre Franckh. Je mag dit hoofdstuk vrij doorsturen aan wie je maar wilt, zolang je het als geheel doorstuurt. Voor het gebruiken van (delen van) deze tekst dien je contact op te nemen met de uitgever, Palaysia Productions, www.palaysia.nl.

De wet der resonantie is zowel als boek als als film verkrijgbaar via

www.wetderresonantie.nl

Kunnen wij ook op grote afstand DNA met onze gedachtenkracht beïnvloeden?

*Problemen kun je nooit oplossen
met dezelfde denkwijze,
als waarmee ze ontstaan zijn.
—Albert Einstein*

Het concept, dat wij puur door gedachtenkracht ons DNA kunnen wijzigen, heeft het grondbegrip van menig wetenschapper behoorlijk doen wankelen. Zou de wereld dan toch anders zijn opgebouwd en anders functioneren, dan ze tot dan toe dachten?

Bij het experiment waar we ons nu mee zullen bezighouden, ging men nog een stap verder. In opdracht van het Amerikaanse leger onderzochten wetenschappers begin jaren negentig of onze gevoelens ook nog invloed uitoefenen op levende cellen als deze ver van ons verwijderd zijn – ver weg van het lichaam.

Eigenlijk betwijfelde men dat, omdat het volgens de huidige natuurwetenschappelijk begrippen gewoon niet mogelijk zou zijn. Men geloofde bijvoorbeeld niet dat organen of botten, huid of

weefsel nog steeds in verbinding zou kunnen staan met de persoon bij wie ze waren weggehaald.

In 1993 verscheen in het tijdschrift *Avances* een artikel over experimenten in het leger. Onderzocht werd of er tussen het DNA en de gevoelens van de proefpersonen een dergelijke verbinding bestond.

Men nam uit de mond van de proefpersoon DNA en weefselmonsters af, die vervolgens werden geïsoleerd en naar andere delen van het gebouw gebracht. Met speciaal daarvoor ontwikkelde apparatuur onderzocht men of het DNA ook over een grotere afstand op de gevoelens van de donor zou reageren.

Om deze gevoelens te ontwikkelen toonde men de proefpersonen erotische foto's, maar ook oorlogsbeelden, komedieachtige situaties en gewelddaden. Men dekte de totale bandbreedte van gevoelens af, zodat de deelnemers langs alle emotionele hoogte- en dieptepunten geleid werden.

Hoewel ook dit keer het merendeel van de wetenschappers een uitwerking op het DNA betwijfelde, moesten ze opnieuw iets vaststellen wat volgens de huidige natuurwetenschappelijke wetten niet zou kunnen bestaan. Terwijl de proefpersoon zijn gevoelens beleefde, namen de wetenschappers duidelijk elektrische reacties waar. Het DNA gedroeg zich alsof het zich nog in het lichaam van de donor bevond.

Gregg Braden schrijft in zijn boek *De goddelijke matrix* dat deze experimenten van Dr. Backster vervolgens werden uitgebreid. De afstand tussen donor en DNA werd vergroot. Bij één van de experimenten bedroeg de afstand zelfs meer dan 550 kilometer.

Dit keer bracht men met een atoomklok de tijdsvertraging tussen het uitzenden van gevoelens en de reactie van het DNA in kaart. De reactie bleek, verbazingwekkend genoeg, gelijktijdig

plaats te vinden. Ja, werkelijk op dezelfde tijd. Er was zelfs geen sprake van een *beetje* vertraging. De reactie was even snel als wanneer het DNA nog in het lichaam van de donor gezeten had.

**Ongeacht wat wij voelen of denken,
of waarvan wij overtuigd zijn,
het wordt in dezelfde miljoenste seconde
door ons DNA opgevangen.**

Het maakt niet uit of het meotrillende DNA zich naast ons, of aan de andere kant van de wereld bevindt.

Inmiddels is men er van overtuigd dat het eerder genoemde energieveld – de matrix, het kwantumveld – verantwoordelijk is voor de overdracht van al onze gevoelens en gedachten. En dat niet met de snelheid van het licht, maar wezenlijk sneller!

Dr. Jeffrey Thompson, die eveneens deelnam aan de onderzoeken, formuleert dit inzicht als volgt:

**Er bestaat geen punt meer waar een
lichaam eindigt, en waar het begint.**

In deze context deed het Pavlow Instituut voor Psychologie in Moskou een nieuw, zeer interessant experiment, dat de inzichten van hun collega's uit de Verenigde Staten bevestigt.

Men haalde de zes jongen van een jonge vrouwtjesrat weg en bracht deze naar zes verschillende plaatsen op aarde. Vervolgens wekte men bij de moeder gevoelens op van paniek, angst of vreugde. En ook hier moest men vaststellen dat haar jongen, hoewel zij zich op totaal verschillende plekken op aarde bevonden, tegelijkertijd reageerden op de gevoelens van de moeder.

Voor de wetenschap vormen deze inzichten mijlpalen op weg naar een nieuwe dimensie en een nieuw begrip van de opbouw en werking van menselijke cellen.

Voor mij betekent dit een verdere verklaring voor de vraag waarom wenskracht zo wonderbaarlijk functioneert.

Aan het begin van dit boek hebben we gelezen, dat het DNA een sterke werking op onze omgeving heeft en deze werking eveneens een langdurige en blijvende indruk achterlaat. De laatste twee hoofdstukken toonden ons dat wij door onze gedachtenkracht en onze gevoelens invloed hebben op ons DNA.

Dat is natuurlijk geweldig. Want als wij invloed op ons DNA hebben en wij het DNA met behulp van het kwantumveld met alles op de wereld kunnen verbinden – waarbij tijd noch afstand een rol speelt – dan kunnen wij door de wet der resonantie alles in ons leven laten gebeuren, dat wij graag zouden willen. Eigenlijk doen wij dat al.

**Alles dat wij in onze innerlijke wereld al bezitten,
zal ons in de omringende werkelijkheid tegemoetkomen.**

Wat ons in de wereld rondom tegemoetkomt, heeft een oorsprong – en deze oorsprong is terug te vinden in onze gedachten. Willen we succes hebben met onze wensen, dan moeten we beginnen met het observeren en beheersen van onze gedachten. Dat wat wij denken, veroorzaakt een trillingsveld.

- Dat wat wij aanhoudend en vaak denken, voelen of zeggen, maakt het trillingsveld krachtiger. Daardoor versterkt elke gedachte aan gemis het verdere gemis en elke gedachte aan overwinning de verdere overwinning. Daardoor kan alles

wat wij in de wereld rondom willen veranderen, alleen door onze denkwijze veranderen.

- Denk aan je innerlijke scheppingskracht en gebruik hem bewust voor je eigen welzijn en dat van iedereen!

Sabines verhaal laat zien hoe krachtig onze wensgedachten op anderen kunnen inwerken, zolang wij maar geloven in de energie van onze liefde.

Hallo lieve Pierre,

Het is ongelooflijk, wat mij allemaal al is overkomen door te wensen.

Jannik, onze zoon, is een zeer levendige, kleine wildebras van 3 jaar. Begin dit jaar moet hij in de haast zijn gevallen, waardoor zijn bovenlip openlag. Hij bloedde. Ik heb hem verzorgd, zoals het een goede moeder betaamt, en me ervan verzekerd dat hij zich niet te ernstig had bezeerd. Elke moeder kent zulke situaties. Jannik bejaarde snel en de wond stopte meteen met bloeden. Voor mij was het duidelijk dat het weer goed met hem ging.

Weken later viel mij op dat zijn linker voortand duidelijk donkerder was dan de rest van zijn stralend witte melkgebit.

Ik maakte een afspraak bij onze tandarts. Hij onderzocht de kleine, maakte een foto en vroeg mij of Jannik in de afgelopen weken op zijn lip was gevallen. Ik herinnerde me onmiddellijk Janniks kleine ongeluk. De dokter legde mij uit dat volgens de röntgenfoto de zenuw die de tand verzorgde door deze val was afgesneden. De tand zou steeds donkerder worden. Ik moest me echter geen zorgen maken, want zodra de blijvende tanden kwamen, zou deze tand weer heel normaal wit aangroeien.

Maar dat zou nog enkele jaren gaan duren. Iedereen weet dat de

blijvende tanden pas met 5 of 6 jaar komen. Maar dat duurde mij te lang! Ik wenste, dat de kleur van de tand weer zou veranderen in stralend wit. Onmogelijk volgens iedereen die zijn verstand gebruikt!

Maar het was duidelijk zichtbaar: per week zag men duidelijk veranderingen. De tand kreeg daadwerkelijk zijn oorspronkelijke kleur terug! Na ongeveer vier weken was de tand weer helemaal wit. Ik belde de tandarts om te vragen of hij een dergelijk voorval gedurende zijn lange praktijkervaring ooit had meegemaakt. Hij kon het niet geloven. Voor hem was het onverklaarbaar.

Momenteel, zes maanden na de val, zie je geen verschil: de voorheen donkere tand is even wit als alle andere tanden.

Sabine

Hoe vinden onze wensen hun doel?

*Slimme mensen kiezen zelf de ervaringen,
die ze wensen mee te maken.*

—Aldous Huxley

Hoe komen al onze wensen en verlangens daar terecht, waar ze moeten zijn? En hoe ontvangen wij dan het gewenste terug? Hoe weten de ontvangers van onze wensen waar ze ons kunnen vinden? Welk lichaamsdeel ontvangt de informatie en stuurt ze door naar ons bewustzijn? Hoe kunnen we dit nieuwe bewustzijn in ons dagelijks leven integreren?

Bij het beantwoorden van deze vragen speelt het DNA een belangrijke rol. Zij is de drager van onze genetische codes. Sinds de ontdekking van het DNA dachten we – zo heb ik het ook nog op school geleerd – dat het DNA uitsluitend bezig zou zijn met het met behulp van genetische codes aanmaken van eiwitlichaampjes in het binnenste van de cellen.

Maar het verwonderlijke is nu, dat bijna 90 procent van het DNA niet gebruikt wordt voor deze eiwitsynthese, maar... – en nu komt het! – voor communicatie. Dit hebben de Russische wetenschappers Vladimir Poponin en Peter Gariaev bewezen: DNA kan duidelijk meer dan we tot nu toe aannamen.

DNA communiceert met haar omgeving.